

Tættere på skiven: Restskat og overskydende skat skrumper

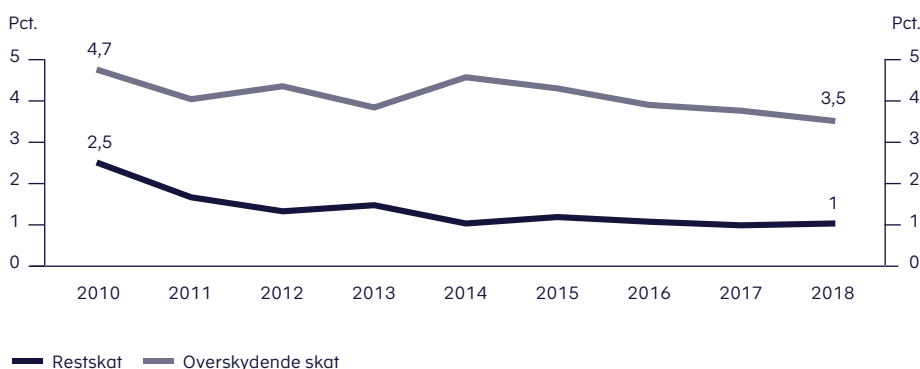
Årsopgørelse: Borgerne betaler i stigende grad den rigtige skat i løbet af indkomståret. Restskatter og overskydende skatter er således samlet faldet med 6 mia. kr. siden 2010. Det afspejler, at Skattestyrelsen er blevet bedre til at sikre, at oplysningerne om borgernes skatteforhold er korrekte.

I 2018 blev der opkrævet skatter og afgifter for omkring 1.000 mia. kr. Omkring halvdelen af beløbet stammede fra personskatter. Skatteforvaltningens opgave er blandt andet at sikre, at borgerne betaler deres skatter korrekt og til tiden. Dermed er det også et mål at minimere de beløb, der enten skal betales i restskat af borgerne eller udbetales som overskydende skat til borgerne.

Siden 2010 har borgerne i stigende grad betalt korrekt skat i løbet af indkomståret. For borgere med enkle skatteforhold – fx lønmodtagere, pensionister og SU-modtagere – er såvel restskatten som den overskydende skat målt som andel af det samlede personskatteprovenu således faldet, *jf. figur 1*.

Den overskydende skat udgjorde for denne gruppe i 2010 4,7 pct. af det samlede personskatteprovenu, mens andelen var faldet til 3,5 pct. i 2018. I samme periode blev restskatten reduceret fra 2,5 pct. til kun 1 pct.

Figur 1. Overskydende skat/restskat som andel af personskatteprovenu

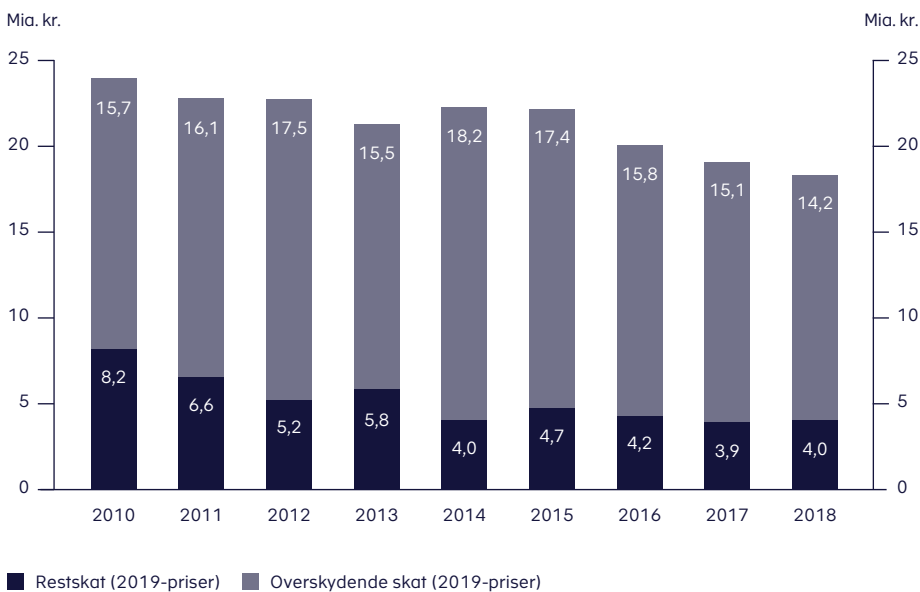

Kilde: Skattestyrelsen, juni 2019.

I 2010 udgjorde restskatten og den overskydende skat tilsammen 23,9 mia. kr. I 2018 er dette beløb faldet med næsten 6 mia. kr. til 18,2 mia. kr., *jf. figur 2*. Det svarer til et fald på 25 pct.

Faldet i både restskat og overskydende skat er sket samtidig med, at der er sket en stigning i det samlede personskatteprovenu for borgere med enkle skatteforhold. Provenuet for denne gruppe er steget med mere end 70 mia. kr. fra ca. 330 mia. kr. i 2010 til ca. 400 mia. kr. i 2018.

Figur 2. Restskat og overskydende skat, 2010-2018

6 mia.

Personskatter

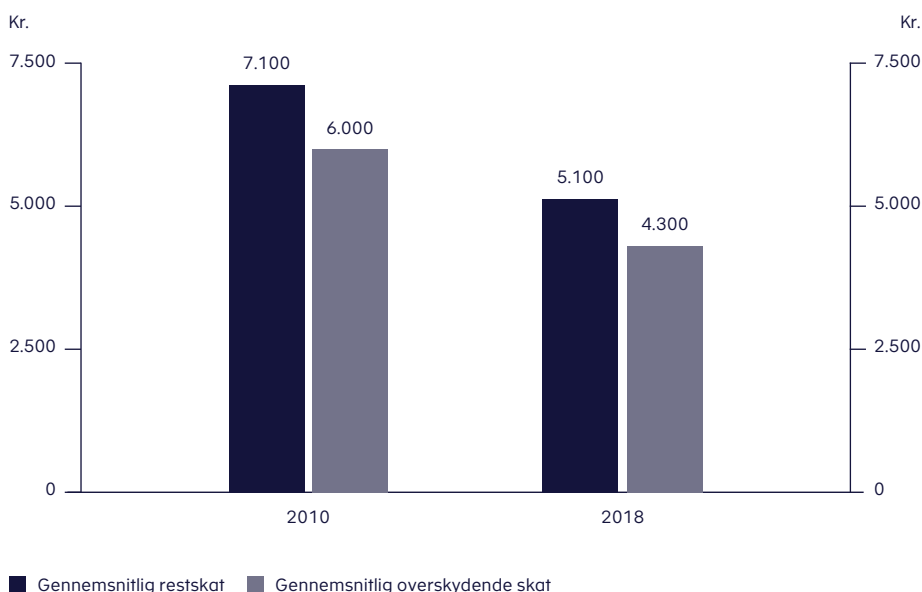
Siden 2010 er det samlede beløb, som borgerne skal betale i restskat eller have udbetalt som overskydende skat, faldet med næsten 6 mia. kr.

Kilde: Skattestyrelsen, juni 2019.

Faldet i restskatterne er mest markant, og er således mere end halveret fra 8,2 mia. kr. i 2010 til 4 mia. kr. i 2018, *jf. figur 2*.

Antallet af personer, der skal betale restskat, er tilsvarende også faldet. I 2010 var det 1,2 mio. borgere, der skulle betale restskat, mens det i 2018 kun var tilfældet for 0,8 mio. borgere. Samlet betyder dette et fald i den gennemsnitlige restskattebetaling fra ca. 7.100 kr. i 2010 til ca. 5.100 kr. i 2018 svarende til, at der i gennemsnit opkræves 2.000 kr. mindre pr. borger, der havde betalt for lidt i skat, *jf. figur 3*.

Omvendt er der sket en stigning i antallet af borgere, der skal have overskydende skat tilbage. I 2010 var det tilfældet for 2,6 mio. borgere, mens tallet var steget til 3,3 mio. borgere i 2018. Det samlede beløb, der udbetales, er dog reduceret, ligesom den gennemsnitlige udbetaling af overskydende skat er lavere i 2018 i forhold til i 2010.

Figur 3. Gennemsnitlig restskat og overskydende skat, 2010 og 2018

Kilde: Skattestyrelsen, juni 2019.

Den stigende præcision i borgernes skattebetaling er blandt andet et resultat af Skattestyrelsens arbejde med at forbedre såvel forskudsopgørelse samt de oplysninger, som indberettes. Eksempelvis kan nævnes værktøjet *Skat i balance*, der blev startet op i 2013. Her bliver berørte borgere allerede i maj måned gjort opmærksomme på, at det er nødvendigt at foretage rettelser på deres forskudsopgørelse, for at undgå at betale for lidt eller for meget i skat.

Endvidere har Skattestyrelsen via målrettede indsatser forbedret indberetningerne fra tredjeparter for at kunne sikre et korrekt personskatteprovenu. I 2018 stammede 95 pct. af den samlede datamængde fra tredjepartsindberetninger og 5 pct. fra borgernes egne indberetninger. Indberetninger fra tredjeparter er således afgørende for den service, som skatteforvaltningen ønsker at yde borgerne for at ramme plet.

Boks 1. Sådan har vi gjort

Alle tal og data, der danner grundlag for analysen, er indhentet fra borgere med enkle skatteforhold – fx lønmodtagere, pensionister og SU-modtagere – i perioden 2010-2018. Borgere med mere komplicerede skatteforhold – fx selvstændige erhvervsdrivende og borgere med udlandsforhold – indgår ikke i analysen.

Alle oplysninger er indhentet med 30. april som skæringsdato i året efter det indkomstår, som tallene vedrører. Dette er gjort for at sikre et sammenligneligt grundlag, eftersom årsopgørelsen er dynamisk, og der er mulighed for at foretage ændringer tre år tilbage i tiden. Alle beløb er endvidere omregnet til 2019-niveau for at sikre sammenlignelighed årene imellem.